

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 115/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. J., J., zastúpeného Advokátskou kanceláriou, konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. Ing. P. P., T., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 252/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2010 doručená sťažnosť Ing. F. J. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 252/08.

2. Sťažovateľ v sťažnosti stručne uviedol, že na okresnom súde podal 5. novembra 2004 návrh na vydanie platobného rozkazu. Po zrušení okresného súdu o veci ďalej konal Okresný súd Trnava a neskôr opätovne zriadený okresný súd. Sťažovateľ uvádza, že posledné pojednávanie sa uskutočnilo 16. novembra 2006, pričom následné urgencie adresované okresnému súde, ktorými žiadal o nariadenie termínu pojednávania, ostali bezvýsledné. Preto sa 5. novembra 2010 obrátil na predsedníčku okresného súdu so sťažnosťou na prieťahy v konaní, pričom do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu (21. decembra 2010) odpoveď nedostal.

3. Ako ďalej sťažovateľ uvádza, *„nemá vedomosť o žiadnom dôvode, ktorý by odôvodňoval nekonanie súdu, o žiadnej zložitosti veci alebo o neposkytnutí súčinnosti od účastníkov konania... Podľa názoru sťažovateľa nie je prípustné, aby súd od posledného pojednávania v roku 2006 nerealizoval nijaký procesný úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu vo veci samej, dodnes, t.j. viac ako 4 roky, a zaoberal sa procesne iba výzvou na doplnenie neexistujúceho podania, bez zjavného záujmu o vytýčenie pojednávania a prerokovania veci bez zbytočných prieťahov.“*

4. V petite sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd:

„A) prešetril priebeh doterajšieho konania so zreteľom na objasnenie skutočnosti – konštatovanie, či (ne)konaním súdu v merite veci došlo k prieťahom v konaní ,

B) v prípade konštatovania prieťahov v konaní prikázal okresnému súde, aby vo veci konal bez zbytočného odkladu,

C) priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 € a trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu.“

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu (vrátane sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd podľa ústavy) je rozhodnúť o prijatí návrhu na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ústavný súd skúma, či sťažovateľ využil v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde všetky právne prostriedky na ochranu týchto práv. Ústavný súd v tejto súvislosti skúma, či boli využité právne prostriedky, ktoré sťažovateľovi na ochranu tohto práva poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 až § 68 (napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 78/07). Sťažnosť účastníka konania pred všeobecným súdom sa podľa uvedených ustanovení môže týkať aj porušovania práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

8. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal predsedníčke okresného súdu sťažnosť pre prietahy v konaní, ktorá bola podaná na poštovú prepravu 5. novembra 2010. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

9. Sťažnosť sťažovateľa podaná ústavnému súdu bola podpísaná a podaná na poštovú prepravu 21. decembra 2010. Vzhľadom na krátkosť času uplynutého medzi podaním sťažnosti predsedníčke okresného súdu a podaním sťažnosti ústavnému súdu posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať reálne účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie

opatrení proti prípadným zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 85/06, IV. ÚS 78/07, I. ÚS 173/09).

10. Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti s'ťažovateľa k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol.

11. Okrem neprípustnosti však ústavný zistil aj ďalší dôvod na odmietnutie s'ťažnosti, a to nesplnenie predpísaných náležitostí v dvoch smeroch.

(i) V splnomocnení, ktoré s'ťažovateľ udelil na zastupovanie svojmu zástupcovi, a ktoré bolo pripojené k s'ťažnosti, nie je výslovne uvedené, že sa udeľuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, čo je v rozpore s § 20 ods. 2 druhou vetou zákona o ústavnom súde.

(ii) Návrh na rozhodnutie o s'ťažnosti (petit), tak ako ho formuloval s'ťažovateľ (bod 4. odôvodnenia tohto uznesenia), nezodpovedá výroku nálezu, ktorým by ústavný súd s'ťažnosti vyhovel (čl. 127 ods. 2 ústavy). V rámci výroku s'ťažnosti vyhovujúcemu nálezu, ústavný súd autoritatívne vyslovuje, že postupom príslušného súdu došlo k porušeniu konkrétneho základného práva alebo slobody (ľudského práva a základnej slobody). Takýto výrok s'ťažovateľ v s'ťažnosti nenavrhol, a preto by takto ani ústavný súd pre viazanosť petitom s'ťažnosti nemohol rozhodnúť (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, III. ÚS 166/02).

12. Obidva uvádzané nedostatky sú síce odstrániteľné, ústavný súd však s'ťažovateľa na ich odstránenie nevyzýval, pretože (i) je kvalifikovane zastúpený advokátom a (ii) s'ťažnosť bola odmietnutá ako neprípustná (body 9 a 10 odôvodnenia tohto uznesenia).

13. Keďže s'ťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nemohol zaoberať ďalšími návrhmi s'ťažovateľa uvedenými v s'ťažnosti (primerané finančné zadost'učinenie a náhrada trov konania). Odmietnutie tejto s'ťažnosti neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v prebiehajúcim konaní na okresnom súde.

Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom však predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane preukázania, že sťažovateľ účinne využil iné právne prostriedky na ochranu svojich práv a splnenia všetkých predpísaných náležitostí sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011